

Interview met Kimberly Alkemade

Ik wil een inspiratiebron voor anderen zijn

Het verhaal van Kimberly Alkemade, paralympisch atlete, begint in de zomer van 1998 als ze voor vakantie in de bus samen met haar ouders en twee oudere broers op weg is naar Spanje. Als de buschauffeur inrijdt op een file, raken haar vader en twee broers lichtgewond, haar moeder overleeft het ongeval niet en Kimberly, dankzij de Franse artsen, overleeft het wel. Kimberly was acht jaar ten tijde van het ongeval en negentien jaar later wordt ze ontdekt tijdens haar deelname aan de paralympische talentdag van het NOC*NSF. Op 3 september 2024 staat ze in Parijs aan de start voor de 200 meter sprint bij de Paralympische Spelen. Kimberly vertelt aan LetselschadeNEWS over de weg die ze heeft afgelegd om te komen waar ze nu is.

Tekst Floor Verhees | Fotografie Raymond Trienekens en Adidas

Kimberly Alkemade | Fotografie Adidas

Fotografie Raymond Trienekens

Verlies

Na het ongeval belandde Kimberly in een Frans ziekenhuis met een schedelbasisfractuur, een gebroken linker-bovenbeen, verschillende verwondingen, zonder linker-onderbeen en zonder moeder. Het leven van een heel gezin stond op z'n kop. Wat deed dit met een kind van acht jaar? Het is even stil en dan vertelt Kimberly: "Het klinkt misschien gek, maar door wat ik heb meegemaakt, denk ik dat kinderen veel sterker zijn dan we als volwassenen vaak denken. Als kind heb ik via mijn fantasie en eigen speelwereld een weg gevonden om met het verlies van mijn moeder en mijn been om te gaan. Natuurlijk heb ik óók verdriet gehad, dat hoorde erbij, we hadden allemaal ons eigen verdriet. Daar was ook ruimte voor binnen ons gezin."

Basisschool

Kimberly vervolgt: "Als kind wil je het liefst dat alles weer zo snel mogelijk gewoon is". Begrijpelijk, maar hoe doe

je dat als je twee tot drie weken in Frankrijk in het ziekenhuis hebt gelegen, daarna circa 21 weken in het Radboud Ziekenhuis in Nijmegen en tot slot zeven maanden intern revalideerde in de St. Maartenskliniek in Nijmegen? Na een jaar zagen de klasgenootjes van de basisschool Kimberly pas weer terug in een rolstoel met een beenprothese.

"Meteen vanaf het ongeval was de school erg betrokken gebleven en de leerkracht had mijn klasgenoten goed voorbereid op mijn terugkeer. Ik herinner me het warme welkom terug op school en werd door mijn klasgenoten behandeld als de Kimberly van vóór het ongeval. Het was voor mij heel vertrouwd. De klas was al hecht en werd nadien nog hechter."

Fotografie Raymond Trienekens

Puberteit

Het warme gevoel waarmee Kimberly terugkijkt op de basisschool is niet hetzelfde gevoel waarmee ze terugkijkt

op haar middelbareschooltijd. Het feit dat ze een beenprothese heeft, maakte haar in de puberteit toch meer onzeker. "Juist in die periode wilde ik het liefst dat

alles zo normaal mogelijk was. Voor die tijd was ik niet zo bezig met mijn uiterlijk, maar toen ineens wel. Een beenprothese paste niet in mijn plaatje, dus droeg ik altijd lange broeken. Ik had ook geen zin in de reacties die mijn prothese soms oproep." Toch was het haar beenprothese die er mede voor zorgde dat ze na de middelbare school koos voor een MBO-opleiding binnen de zorg en daarna ging werken als woonbegeleider in de gehandicaptenzorg. "Vanuit mijn eigen ervaring wilde ik andere mensen met een beperking op weg helpen."

'Mijn droom waargemaakt'

Belangenbehartiger

Gedurende al die jaren liep ook de letselschadezaak. Los van het opgelopen letsel was het een gecompliceerde zaak, omdat er twee Nederlandse en een Duitse touringcar bij het ongeval betrokken waren op een Franse snelweg. Ondanks dat Frans recht van toepassing was, is de zaak uiteindelijk na tien jaar via Nederlands recht naar tevredenheid afgewikkeld. "In eerste instantie verliep het contact met Raoul van Dort, onze belangenbehartiger, via mijn vader en daarna via mij. In de tien jaar die de zaak duurde, hadden we een goede zakelijke verstandhouding opgebouwd. In die periode heeft Raoul mij zien opgroeien van klein meisje naar een volwassen vrouw. Vanaf de eerste stappen die ik zette richting topsport was hij geïnteresseerd en heeft mij altijd gesteund. Nu is hij een van mijn sponsors. Dat vind ik bijzonder."

Blade

Op 15 oktober 2017, als Kimberly al 27 jaar is, gaat ze naar de paralympische talentdag in Amsterdam en wordt gescout door Arno Mul, de bondscoach

van #teamNL. Ze krijgt letterlijk op een briefje mee dat ze geschikt is voor de selectie atletiek. Dat was het laatste duwtje dat Kimberly nodig had om de duik in het diepe te nemen. "Ja, het laatste duwtje om mij volledig op de topsport te storten, want het jaar dat daaraan vooraf was gegaan, was misschien nog veel belangrijker. In dat jaar kreeg ik bij mijn nieuwe orthopedisch instrumentmaker de kans om een tweedehands sportprothese uit te proberen. Wat die blade bij mij teweegbracht was ongelooflijk. In no time werd ik fysiek en mentaal sterker. Ik voelde me veel fitter en bovendien veel trotser met mijn prothese, dat was een totaal nieuw gevoel voor mij." De ontwikkeling die Kimberly doormaakte in dat jaar zorgde ervoor dat ze zich steeds vaker afvroeg of ze nog wel happy was met het leven dat ze tot dan toe leidde? Ze haalde minder voldoening uit haar werk. Mede door het behaalde HBO-diploma bewegcoach, merkte ze wel dat ze andere ideeën had over beweging en leefstijl dan ze op haar werkplek kon laten zien. "Kortom, de tijd was rijp en ik was klaar om de stap te durven zetten, met mijn werk te stoppen en voor 100% te gaan voor de atletiek. Daar heb ik geen dag spijt van gehad," zegt een hardop lachende Kimberly.

'Trots op mijn beenprothese'

Liefde

Alles viel als een puzzel in elkaar toen het aanbod van Arno Mul kwam om bij het TeamNL aan te sluiten. Topsport brengt altijd onzekerheid met zich mee, maar gezien de leeftijd van Kimberly, ze was toen al 27 jaar, was het risico nog groter. "Toen het aanbod zich aandiende hebben mijn partner en ik met elkaar om de tafel gezeten. We vinden het

Fotografie Raymond Trienekens

Fotografie Adidas

belangrijk in onze relatie om elkaar de kans te geven dromen na te jagen en elkaar hierin te steunen waar mogelijk. De kans om alles op alles te zetten voor het hardlopen, was mijn droom. Het is fantastisch als je elkaar binnen een relatie die ruimte gunt. Toen ik eenmaal de A-status van topsporter kreeg, hebben we de rollen omgedraaid. Toen kon mijn partner zijn droom najagen en heeft hij een eigen onderneming opgezet."Vol trots vertelt Kimberly dat ze op 4 oktober 2024 gaan trouwen. Het is de kers op de taart na acht jaar samen-zijn en het delen van lief en leed.

'Geen dag meer zonder sport'

Parijs

2024 zou weleens het topjaar in de liefde en de sport voor Kimberly kunnen worden. Precies een maand eerder, namelijk op 4 september 2024, staat ze in Parijs aan de start met als doel het behalen van een podiumplaats op de 200 meter. In juli 2024 hoopt ze ook nog haar kwalificatie in de wacht te slepen voor de 100 meter. Het zou natuurlijk fantastisch zijn als ze tijdens de Paralympische Spelen in Parijs weer twee medailles in de wacht sleept. In de afgelopen vijf jaar heeft ze al goud, zilver en twee keer brons in de wacht gesleept. Kimberly kent het kunstje, dus houd haar in de gaten. Zeker tijdens de aankomende Paralympische Zomerspelen in Parijs 2024! ♦

Ook meedoen aan een Paralympische Talentdag van het NOC*NSF?

Ga voor meer informatie naar de website van NOC*NSF: www.nocnsf.nl/talentdag.

Fotografie Adidas